

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoE/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206490
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6414206490.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka, a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Ivicy Hanuskovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému Y. U., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XX, L., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 8121/14 a na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4Er/370/2014, o vymoženie 267,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4Er/370/2014 - 40 z 1. júla 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením exekúciu zastavil (I. výrok) a zároveň rozhodol o trovách exekúcie tak, že oprávnenému uložil povinnosť ich nahradiť súdnemu exekútorovi vo výške 39,83 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (II. výrok).

2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že okresný súd dňa 03. 06. 2014 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a to na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., sp. zn. 02799/12 zo dňa 13. 07. 2012.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase vystavenia zmenky, § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 03 2017 (ďalej len „EP“) a § 243f ods. 6 Exekučného poriadku.

4. Z okolností uzatvárania zmluvy o úvere zo dňa 02. 12. 2010 (ďalej len „zmluva o úvere“), okresný súd konštatoval, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Z uvedeného mal za preukázané, že v danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Taktiež z predloženej kópie neúplnej zmenky (blankozmenka) zistil, že táto bola vystavená v čase, keď bolo možné v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Okresný súd dospel k záveru, že pri vydaní rozhodnutia (t. j. na základe exekučného titulu), ktoré sa stalo podkladom na vykonanie exekúcie nebolo

prihliadnuté na neprípustnosť, resp. obmedzenie použitia zmenky. Z tohto dôvodu exekúciu v súlade s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

5. Zároveň rozhodol o trovách exekúcie podľa § 200 ods. 2 EP, § 30 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z. a § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútoroch a priznal súdnemu exekútorovi ním uplatnenú minimálnu odmenu stanovenú vyhláškou v sume 33,19 Eur navýšenú o DPH, pričom na úhradu zaviazal povinného.

6. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň mu priznal náhradu trov konania. Odmietol postavenie povinného zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľa a zdôraznil, že povinný v zmluve o úvere uviedol, že žiada o poskytnutie úveru na účel povolania. Oprávnený uviedol, že neskúma na čo konkrétne bol úver použitý zo strany povinného, nakoľko je to už pre neho nepodstatná informácia. Povinný ako dlžník nemá voči oprávnenému zo zákona informačnú povinnosť na preukazovanie skutočného použitia poskytnutých finančných prostriedkov. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. V tomto smere poukázal na rozhodnutie ESD C-464/01 ako aj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 21CoE/37/2016 zo dňa 28. 03. 2017. Z týchto dôvodov mal oprávnený za to, že pre účelovosť úveru, ktorý bol poskytnutý povinnému nemožno aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko tento vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Pokiaľ je predmetom právneho vzťahu medzi oprávneným a povinným účelovo poskytnutý úver a túto účelovosť žiadny z účastníkov nespochybnil, potom vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver. Z týchto dôvodov mal oprávnený za to, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) EP a exekučné konanie zastavil.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 243f ods. 1 a 6 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. (1) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie. (6)

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne

vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. (4)

14. Z obsahu predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 22. 02. 2014 bola za prítomnosti splnomocneného zástupcu oprávneného spísaná pred súdnym exekútorom zápisnica, obsahom ktorej bol návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor požiadal dňa 28., 05. 2014 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., IČO: 35 922 761, Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, sp. zn. SR 02799/12 zo dňa 13. 07. 2012, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 03. 09. 2012 a vykonateľnosť dňa 06. 09. 2012. Dňa 03. 06. 2014 okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 05. 02. 2016 súdny exekútor doručil okresnému súdu podanie zo dňa 21. 01. 2016 označené ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods.1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti“, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 21. 01. 2016. Uznesením zo dňa 01. 07. 2020 súd prvej inštancie zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP, pričom oprávnený podal v zákonnej lehote voči tomuto rozhodnutiu odvolanie.

15. Oprávnený v odvolaní namietal postavenie povinného ako spotrebiteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi oprávneným a povinným ako spotrebiteľský právny vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Na spotrebiteľské právne vzťahy sa vždy aplikujú právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie a v jeho prospech, a to bez ohľadu na to, akým zákonom je zmluvný vzťah upravený (§ 52 ods. 2 OZ a § 54 ods. 1,2 OZ). Z vyššie citovaných ustanovení § 243f ods. 1 a 6 EP v spojení s § 39 ods. 4 EP a § 57 ods. 1 písm. m) EP vyplýva, že v exekučných konaniach začatých pred 23. 12. 2015, v ktorých je exekučným titulom rozhodnutie priznávajúce nárok zo zmenky, je exekučný súd oprávnený posúdiť, či základ takéhoto nároku nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Uvedené je oprávnený preskúmať bez ohľadu na to, ako túto otázku predtým prípadne posúdil rozhodcovský súd. Odvolací súd uvádza, že rozhodcovský súd mal za to, že zmluvu o úvere nemožno posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZoSÚ“), keďže hlavný kauzálny vzťah nie je spotrebiteľským vzťahom. Rovnako žalovaný (t. j. povinný) pri uzatváraní zmluvy o úvere vyhlásil, že si berie peňažné prostriedky na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v uvedenom právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možná automaticky vylúčiť aplikáciu ZoSÚ len z toho dôvodu, že zmluvy o úvere je upravená v Obchodnom zákonníku ako absolútny obchod, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu - fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Na druhej strane však ZoSÚ upravuje úverové vzťahy v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania, ktorý je a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku lex specialis. Odvolací súd konštatuje, že spotrebiteľské zmluvy sú také zmluvy, ktoré uzatvárajú poskytovatelia služieb o určitom rovnakom predmete plnenia opakovane s veľkým počtom zákazníkov - spotrebiteľov. Návrh týchto zmlúv pripravujú poskytovatelia služieb na vopred predtlačенých tlačivách, čo je zrejme aj v prejednávanej veci a vyplýva to z tlačiva zmluvy o úvere. Povinný nemal možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah navrhovanej zmluvy o úvere (spotrebiteľskej zmluvy), nemohol vyjednávať, jedinou jeho alternatívou bolo prijatie alebo neprijatie návrhu. Odvolací súd je toho názoru, že poskytnutie úveru na povolenie musí byť dostatočne overené tak, že čerpaný úver bol skutočne poskytnutý na účel povolania. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 2 písm. a) ZoSÚ, podľa ktorého sa na účely tohto zákona (maj na mysli ZoSÚ) sa rozumie „spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania“ t. j. rozhodujúce je, či dlžník pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere koná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a že sa nejedná len o formálne vyhlásenie v zmluve. Ak by povinný nemal byť považovaný za spotrebiteľa, tak by z obsahu exekučného spisu muselo byť jednoznačne zrejme, že povinný poskytnutý úver využil na účel povolania, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje povinného ako dodávateľa. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu takýto záver, aby úver bol čerpaný za účelom výkonu povolania nevyplýva. Na základe uvedeného oprávnený neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa. Právny vzťah medzi oprávneným

a povinným je preto aj podľa názoru odvolacieho súdu spotrebiteľským právnym vzťahom, pričom poskytnuté úver je spotrebiteľským úverom v zmysle ZoSÚ.

16. Zabezpečenie splnenia plnenia zo spotrebiteľského úveru zmenkou aj napriek tomu, že to zákon nepripúšťa a následné uplatnenie si nároku z takejto zabezpečujúcej zmenky v konaní, v ktorom rozhodcovský súd neprihliadne na neprípustnosť použitia zmenky a vydá exekučný titul v uplatnenom rozsahu tak, ako sa to stalo v prejednávanej veci, je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

17. Právny vzťah medzi oprávneným a povinnou založený zmluvou o úvere mal aj podľa názoru odvolacieho súdu spotrebiteľský charakter. Súd prvej inštancie sa s hodnotením daného vzťahu dostatočne vysporiadal a odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil. Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty, odvolací súd vyhodnotil námietky odvolateľa ako nedôvodné. Súd prvej inštancie správne rozhodol o zastavení exekúcie, a preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, pretože o nich rozhodne okresný súd v rámci rozhodnutia o trovách exekúcie po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania (odsek 19 odôvodnenia uznesenia okresného súdu).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).